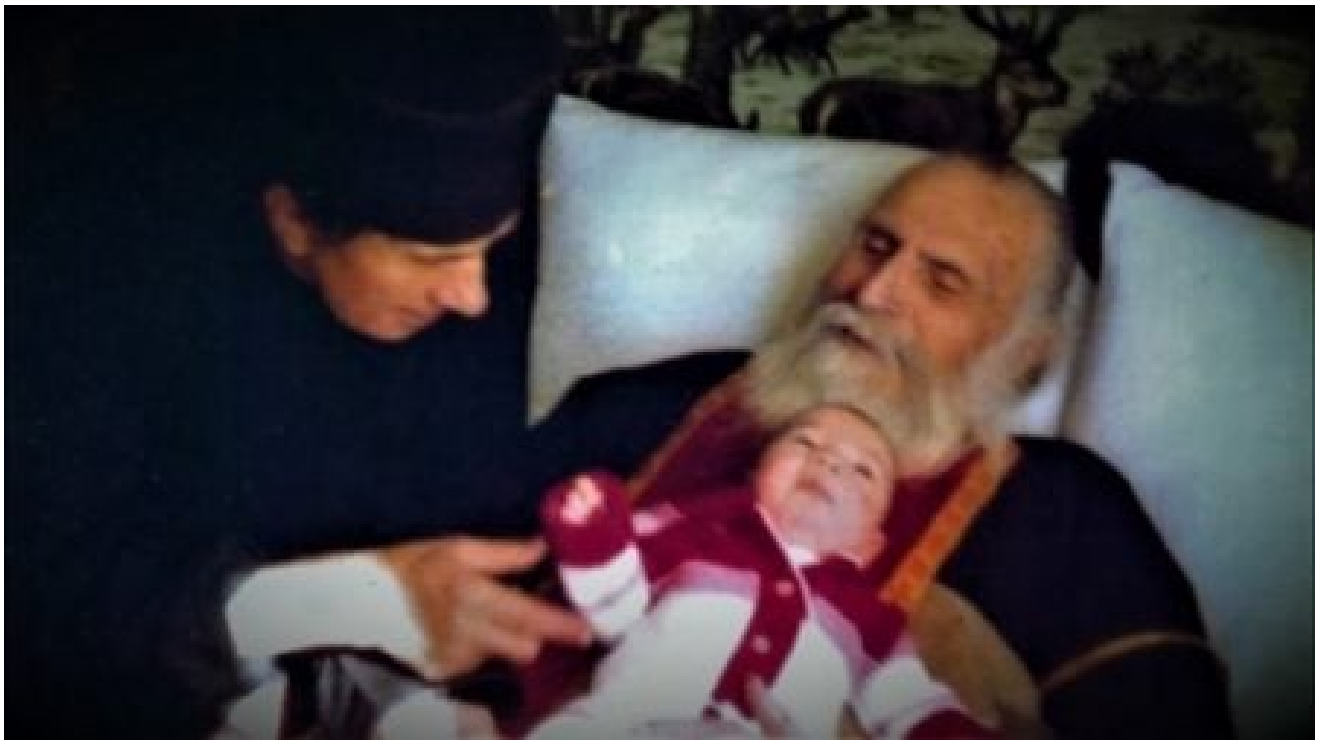

17 Μαΐου 2018

Μάθημα μάρκετινγκ από τον Χριστό στον π. Σίμωνα Αρβανίτη όταν ήταν νέος!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο Γέροντας, π. Σίμων Αρβανίτης (1901-1988) και ο υποτακτικός του, μοναχός, π. Ζωσιμάς (1937-2010).

Μια μέρα, αναφερόμενος στα νεανικά του χρόνια ο Γέροντας μου διηγήθηκε τα παρακάτω [Διηγείται ο μοναχός, π. Ζωσιμάς, υποτακτικός του Γέροντα, π. Σίμωνα Αρβανίτη]:

Ήμουν πολύ στενοχωρημένος. Πουλούσα σταφύλια γυρνώντας στις γειτονιές της Αθήνας όλη τη μέρα κάτω από τον καυτόν ήλιο με το ζώο μου για να βγάλω ένα μεροκάματο. Δεν με ένοιαζε ο κόπος, αλλά δε μου έμενε καθόλου χρόνος για να

μελετήσω.

Εκεί που καθόμουν σκεπτικός και στενοχωρημένος, έκανα και την προσευχή μου στον Κύριο λέγοντας τον πόνο μου.

«Δεν υπάρχει καμμιά λύση, Κύριέ μου, να μου μένει λίγη ώρα για να διαβάζω λιγάκι; Να γυρίζω έτσι όλη τη μέρα για ένα μεροκάματο και μόνο για τα υλικά πράγματα και να παραμελώ την ψυχή μου, χωρίς λίγη προσευχή και πνευματική μελέτη;

Τα σταφύλια δεν πουλιούνται εύκολα και αναγκάζομαι να τρέχω όλη τη μέρα στους δρόμους. Δεν υπάρχει καμμιά καλύτερη λύση για μένα»;

Και δεν το κρύβω, συνέχισε, πως είχα και κάποια προβλήματα συνειδήσεως γι' αυτή τη δουλειά. Ο πατέρας μου με μάλωνε συχνά γιατί δεν πουλούσα όλα τα σταφύλια και με συμβούλευε να φωνάζω δυνατά και να λέω:

«Έχω τα καλύτερα σταφύλια και τα πιο φτηνά!». Αυτό όμως δεν με ανάπαυε, γιατί ούτε τα καλύτερα σταφύλια είχα ούτε τα πιο φτηνά. Και εγώ δεν ήθελα να λέω κάτι που δεν ήταν αλήθεια.

Γι' αυτό και με δάκρυα στα μάτια έλεγα και ξανάλεγα:

«Αφού, Κύριέ μου, ούτε τα πιο καλά είναι τα σταφύλια μου ούτε και τα πιο φτηνά, πρέπει να βρεθεί κάποια άλλη λύση. Ποια όμως; Εγώ δεν μπορώ να βρω τέτοια λύση. Βρες μου εσύ, Κύριέ μου, για να πουλάω σταφύλια και καλά και φρέσκα και φτηνά. Το ξέρεις γιατί, θέλω να μου μένει καιρός για μελέτη πνευματική και για προσευχή. Γυρνώντας έτσι όλη τη μέρα στους δρόμους δεν μπορώ να κάνω ούτε το ένα ούτε το άλλο».

Είχα προσευχηθεί με όση θέρμη μπορούσα. Και τότε άκουσα μια φωνή να μου λέει: «Άκουσε, παιδί μου Παναγιώτη, τι να κάνεις για να μη στενοχωριέσαι, ώστε και τη δουλειά σου να κάνεις σωστά και καιρό να βρίσκεις για μελέτη και προσευχή. Να σηκώνεσαι νύχτα και να πηγαίνεις στην κεντρική αγορά. Και να περιμένεις εκεί με το ζώο σου.

Μόλις η αγορά ανοίξει, να πηγαίνεις στα μανάβικα και να παίρνεις τα καλύτερα. Φόρτωσε το ζώο σου 150 οκάδες. Μη φοβάσαι!

Μπορεί να σηκώσει αυτό το φορτίο, γιατί και εύσωμο είναι και δυνατό. Να κοιτάξεις πόσο πουλούν οι άλλοι και εσύ να κατεβάζεις την τιμή πιο χαμηλά από τη δική τους. Και να πηγαίνεις μόνο σε ένα δρόμο, στην οδό Πατησίων, και όχι σε πολλούς άλλους, όπως πρίν. Αυτό να κάνεις και θα ιδείς πως δεν θα χρειάζεται να τριγυρνάς όλη τη μέρα σε όλους τους δρόμους».

Η φανέρωση, που μου έγινε, συνέχισε ο Γέροντας, σταμάτησε στο σημείο αυτό. Από όσα μου είπε ο Κύριος κατάλαβα πως πρέπει να κάνω τη δουλειά μου. Και αυτό έκανα. Σηκώθηκα νύχτα και πήγα, σύμφωνα με τη συμβουλή που μου δόθηκε, στην κεντρική αγορά.

Μόλις άνοιξε, πήγα στα μανάβικα και κοίταξα να βρω τα καλύτερα σταφύλια.

Αγόρασα όσα μου χρειάζονταν, φόρτωσα το ζώο μου, έβαλα τιμή κατώτερη από αυτήν που είχαν οι άλλοι και πήγα κατευθείαν στην Πατησίων και εκεί άρχισα να φωνάζω όσο μπορούσα πιο δυνατά:

«Έχω σταφύλια από τα πιο καλά και τα πιο φτηνά!»

Και αυτό που έλεγα ήταν αλήθεια. Ο κόσμος έβγαινε από τα σπίτια του για να ιδεί, αν πραγματικά τα σταφύλια μου ήταν και τα καλύτερα και φτηνότερα. Βλέποντας πως τα σταφύλια μου και φρεσκοτάτα ήταν και πραγματικά πολύ πιο φτηνά από τους άλλους, δεν είχα χέρια να ζυγίζω και να πουλώ! Μελίσσι γύρω μου ο κόσμος!

Όλοι μου έλεγαν πως θα χρεοκοπούσα και θα έπεφτα έξω. Εγώ όμως τους απαντούσα πως ο Θεός θα ευλογούσε και δεν θα έπεφτα έξω. Και πραγματικά. Πούλησα όλα τα σταφύλια μου επί τόπου και γύρισα σπίτι μου.

Και η ώρα ήταν μόλις έντεκα το πρωί! Και αυθόρμητη έβγαινε από τα βάθη της καρδιάς μου η προσευχή: «Να, που έγινα άνθρωπος τώρα, Θεέ μου. Δόξα στο όνομά σου»!

Μετράω και τα χρήματα και βλέπω πως ήταν περισσότερα από άλλες φορές, γιατί δεν είχα καμιά φθορά στο εμπόρευμά μου, όπως συνήθως. Την άλλη μέρα έκανα πάλι το ίδιο. Μόλις έφτασα στον τόπο που ήμουν και χτες, τι να ιδώ; Μια μεγάλη ουρά από κόσμο να με περιμένει!

Είχαν έρθει και από την άλλη άκρη του δρόμου για να προλάβουν να πάρουν σταφύλια από μένα. Και πριν να φτάσει το μεσημέρι, πούλησα όλα μου τα σταφύλια. Ο Κύριος στην αγάπη του μου φανέρωσε δυο-τρία πράγματα.

Πρώτον να παίρνω τα καλύτερα σταφύλια. Δεύτερον να τα δίνω πιο φτηνά και τρίτον να πηγαίνω μόνο σε ένα δρόμο, στην οδό Πατησίων.

Ο κόσμος έβλεπε και εκτιμούσε την αλήθεια και την τιμιότητα και αντί να αναζητώ εγώ τους ανθρώπους, έρχονταν αυτοί σε μένα! Δεν ήταν αυτό μια εξαιρετική ευλογία για μένα»;